

مدیریت ورزشی - پاییز ۱۳۹۷
دوره ۱۰، شماره ۳، ص: ۴۳۴ - ۴۱۵
تاریخ دریافت: ۹۲ / ۰۱ / ۳۱
تاریخ پذیرش: ۹۲ / ۰۲ / ۲۹

عوامل مؤثر در نهادینه کردن ورزش همگانی در ایران: عوامل فردی

احمدعلی آصفی^{۱*} - محمد خبیری^۲ - حسن اسدی دستجردی^۳

۱. استادیار مدیریت ورزشی دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران ۲. دانشیار مدیریت ورزشی دانشگاه تهران، تهران، ایران،
ایران ۳. استاد مدیریت ورزشی دانشگاه تهران، تهران، ایران

چکیده

با گسترش فناوری و صنعتی شدن جوامع، سبک زندگی فعال افراد به سبک زندگی بی‌تحرك تغییر پیدا کرده است. این بی‌تحركی عوارض و پیامدهای منفی بسیاری دارد. ورزش همگانی، شکلی از «فعالیت بدنی» یا حضور منظم در فعالیت بدنی است که می‌تواند موجب کاهش این بی‌تحركی و عوارض ناشی از آن شود. بنابراین، هدف از این تحقیق شناسایی عوامل مؤثر در نهادینه کردن ورزش همگانی در ایران بود. روش انجام تحقیق کیفی و از نوع اکتشافی بود. جامعه آماری این پژوهش را کلیه افراد متخصص در زمینه ورزش همگانی و نهادینه‌سازی تشکیل می‌دادند. نمونه‌ها از طریق روش نمونه‌گیری گلوله‌برفی انتخاب شدند و تعداد نمونه‌هایی که با آنها تا رسیدن به اشباع نظری مصاحبه شد، ۱۵ نفر بود. روایی مصاحبه‌ها از طریق بررسی شکل و محتوای سؤالات توسط استادان سنجیده شد و پایایی ابزار تحقیق از طریق روش باز آزمون محاسبه شد و ضریب پایایی مصاحبه‌ها ۸۳ درصد به دست آمد. نتایج تحقیق نشان داد چهار دسته عوامل فردی، گروهی، سازمانی و محیطی در نهادینه کردن ورزش همگانی در ایران مؤثرند. با توجه به حجم گسترده عوامل هر دسته، در این مقاله صرفاً عوامل فردی شامل پذیرش، باور و نگرش، انگیزش، آزادی انتخاب، تعهد، بازخورد و ویژگی‌های زمینه‌ای بررسی شده است. عوامل فردی مجموعه عواملی است که مرتبط به خود فرد و دربرگیرنده حالات روانی، نگرشی، انگیزشی و ویژگی‌های زمینه‌ای می‌شود.

واژه‌های کلیدی

آزادی انتخاب، تعهد، پذیرش، نهادینه کردن، ورزش همگانی.

مقدمه

با متمدن شدن انسان و درگذر زمان و زندگی در شهرها و اختراع اولین ماشین بخار و سپس ورود ماشین‌های متنوع به عنوان مکمل یا جانشین نیروی انسانی، به تدریج از فشاری که زندگی روزمره بر بدن وارد می‌آورد، کاسته شده است.

به‌گونه‌ای که در حال حاضر اغلب وسایل ماشینی و الکترونیکی جایگزین فعالیت‌های بدنی انسان شده است. با توجه به این دگرگونی که در شیوه زندگی انسانی به وقوع پیوسته و زندگی پرتحرک او که میلیون‌ها سال در ابعاد وجودی‌اش نهادینه شده و به طور وراثتی نسل به نسل انتقال یافته بود، در ظرف دوپست سال به سکون تبدیل شده است (۱). به‌طوری‌که سازمان جهانی بهداشت تخمین می‌زند که ۶۰ درصد از جمعیت جهان سطوح توصیه‌شده فعالیت را انجام نمی‌دهند و اینکه بی‌تحرکی دلیل مرگ سالانه دو میلیون نفر است و هزینه اقتصادی زیادی در بردارد (۲). سبک زندگی بی‌تحرک با بیماری‌های قلبی - عروقی، پوکی استخوان، کاهش عملکرد بدنی (قدرت، استقامت، انعطاف‌پذیری) و افزایش خطر تمام دلایل مرگ‌ومیر در ارتباط است (۳، ۴). بنابراین در قرن حاضر کم‌تحرکی در زندگی مدرن امروزی از معضلات بهداشتی محسوب می‌شود (۵). از طرفی در فرایند توسعه، داشتن نیروی انسانی سالم و جامعه‌ای که بیشتر افراد آن از عمر طولانی همراه با سلامتی برخوردار باشند، از شاخص‌های مهم توسعه انسانی و فرهنگی به حساب می‌آید (۶). به همین دلیل کشورهای پیشرفته و صنعتی توجه خاصی به گسترش ورزش و تربیت بدنی در جامعه دارند تا با استفاده از دستاوردهای بهداشتی، اجتماعی و اقتصادی و رشد و گسترش ورزش هم خود را به شاخص‌های توسعه نزدیک کرده و هم با استفاده از نیروی انسانی سالم و کارآمد برای تحقق اهداف دیگر توسعه برنامه‌ریزی کنند (۷). از انواع فعالیت‌های بدنی منظم و تأثیرگذار «ورزش‌های همگانی» هستند که باهدف ایجاد نشاط، شادابی و سلامت در سطح جامعه پیگیری می‌شوند.

ورزش همگانی، شکلی از فعالیت‌های جسمی یا حضور منظم در فعالیت‌های جسمانی است که سلامت بدن و روان را بهبود بخشد، روابط اجتماعی را شکل دهد یا به نتایج مثبت منجر شود (۸). ورزش همگانی پرداختن به مجموعه‌ای از فعالیت‌های ورزشی ساده، کم‌هزینه، بدون رسمیت، فرح‌بخش و با نشاط است که امکان شرکت در آنها برای همه افراد وجود داشته باشد (۹). ورزش همگانی، یعنی ورزش برای همه، بدون در نظر گرفتن سن، جنس، توانایی و وابستگی اجتماعی (۱۰).

با وجود اهمیت و نقش مهم ورزش همگانی در جامعه، سطح مشارکت افراد در ورزش همگانی در کشورمان پایین است. غفوری و همکاران (۱۳۸۶)، میزان مشارکت در ورزش همگانی در ایران را ۱۹ درصد اعلام کردند (۱۱). در صورتی که این رقم در مقایسه با سایر کشورهای بسیار پایین است. برای مثال درصد مشارکت در ورزش همگانی در کشورهای فنلاند (۸۱ درصد)، هلند (۷۷ درصد)، آمریکا: زنان (۵۷ درصد) و مردان (۷۲ درصد)، کانادا (۳۴ درصد)، استرالیا (۵۲ درصد)، هنگ‌کنگ (۴۵ درصد)، سنگاپور (۳۸ درصد) است (نول، ۲۰۰۲؛ پالم، ۲۰۰۲؛ پریرا، ۲۰۰۲؛ وان، تایکومواسچردر، ۲۰۰۸)، (به نقل از (۱۲)). همچنین نتایج پژوهش‌های اتقیا (۱۳۸۰)، کاشف (۱۳۷۹) و قره (۱۳۸۴)، در خصوص ورزش همگانی و تفریحی نشان می‌دهد که توسعه و تعمیم ورزش با وجود برنامه‌ریزی‌ها، هزینه‌ها و تلاش‌های مختلفی که در سال‌های اخیر صورت گرفته است، به‌نحو مناسبی گسترش نیافته است و کاستی و ضعف‌هایی دیده‌اید (۱۵-۱۳). از طرفی نتایج پژوهش‌های مختلف در زمینه گرایش به ورزش همگانی نیز گویای این موضوع است (۱۸-۱۶).

از آنجاکه «ورزش همگانی» به‌عبارتی گرایش به ورزش‌های همگانی در زمره رفتارهای مطلوب است و کارکردهای مثبت و گسترده‌ای در جامعه دارد و برای حفظ نشاط، تندرستی و سلامت جامعه امری لازم، حتمی و اجتناب‌ناپذیر است، از این‌رو سیستم‌های مربوط به ورزش همگانی باید طوری تنظیم و استقرار یابد که پرداختن به ورزش‌های همگانی در بین افراد جامعه نه به‌عنوان یک پدیده مقطعی، موردی و پراکنده، بلکه به‌منزله پدیده‌ای خودجوش در تمام سطوح و ابعاد جامعه و در بین تمام افراد جاری و ساری باشد و به‌طور فعال و پیوسته پیگیری شود تا در نتیجه ورزش همگانی در جامعه نهادینه شود. «نهادینه شدن ورزش همگانی»^۱ از فرد شروع می‌شود، ولی هرگز به آن ختم نمی‌شود و به‌علت ماهیت اجتماعی آن در بخش‌های مختلف جامعه و در نهایت در کل جامعه فراگیر می‌شود. منظور از «فراگیری»، انجام یک عمل توسط بسیاری از افراد جامعه است. حال ببینیم نهادینه کردن چیست و چه عملی را عمل نهادی می‌نامند. اسکات^۲ (۲۰۰۱)، نهادینه کردن را عبارت از فراهم آوردن زمینه‌ها و شرایطی می‌داند که موجب ثبات، پایداری و فراگیر شدن رفتارهای مطلوب شود (۱۹). در تعریف جامع و سیستمی، گرینوود و هینینگس^۳ (۱۹۹۶) نهادینه کردن را فرایند دو مرحله‌ای: اخذ و جذب ارزش‌های فرهنگی از محیط، پذیرش، عینیت و ساختار بخشیدن به آن ارزش‌ها برای استقرار، تثبیت، انتقال و

1. Institutionalization of Sport for all
2. Scott
3. Greenwood & Hinings

تداوم آنها در کلیه سطوح فردی، گروهی، فراگروهی عنوان می‌کنند (۲۰). نهادینه شدن فرایندی است که طی آن اعمال اجتماعی به قدری تداوم و نظم پیدا می‌کنند که می‌توان آنها را به‌عنوان نهاد توصیف کرد (۲۱). نهادینه کردن بر روی مجموعه خاصی از رفتارها یا اعمال تمرکز دارد. یک عمل نهادینه شده به‌عنوان رفتاری تعریف می‌شود که در طول زمان استمرار دارد، به‌وسیله دو یا تعداد بیشتری از افراد در پاسخ به محرک یکسان اجرا می‌شود و به‌عنوان واقعیت اجتماعی وجود دارد. رفتار به‌عنوان واقعیت اجتماعی^۱ به این معناست که رفتار خارج از وجود هر فردی قرار دارد، بخشی از حقیقت اجتماعی است و به هیچ فرد خاصی وابسته نیست. عمل نهادینه شده رفتاری است که توسط چندین نفر در پاسخ به محرک یکسان انجام می‌گیرد. عمل نه تنها یک ساخت اجتماعی است، بلکه همچنین در یک زمینه اجتماعی رخ می‌دهد. افراد در زمینه اجتماعی دانش انجام رفتار هدف را دارند و اینکه دیگران این رفتار را با منطقی مشابه اجرا می‌کنند. در نهایت، استمرار یک ویژگی مهم یک عمل نهادینه شده است، بدین معنی که عمل تمایل به اجرا شدن در طول زمان دارد. این سه ویژگی استمرار، فراگیری (انجام شدن توسط چندین نفر) و وجود به‌عنوان واقعیت اجتماعی ویژگی‌های عمل نهادینه شده را مشخص می‌کنند. اعمال نهادینه شده درجات متفاوتی دارند، بدین معنی که، آنها در درجه پذیرش به‌عنوان واقعیت اجتماعی، فراگیری و استمرار در دوره زمانی بلندمدت متفاوتند. عملی که زیاد نهادینه نشده باشد، در ارتباط با محرکی یکسان توسط افراد زیادی بروز نخواهد کرد، در دوره زمانی بلندمدت استمرار نخواهد داشت و اگر استمرار داشته باشد، احتمالاً نیازمند پاره‌ای از اشکال مستقیم کنترل است، بدین معنی که آن عمل در پاسخ به پاره‌ای از مکانیزم‌های تقویتی بیشتر از وجود به‌عنوان واقعیت اجتماعی بروز می‌کند (۲۲). از طرفی ذکر این نکته حائز اهمیت است که نهادینه شدن امری نسبی است و بستگی به زمینه دارد، منظور از زمینه گستره‌های از بعد مکانی و زمانی است (۲۳). بنابراین سؤال اصلی این تحقیق این است که چه عواملی در نهادینه کردن ورزش همگانی یعنی تبدیل آن به عملی مستمر، فراگیر و واقعیت اجتماعی در جامعه مؤثرند؟

روش تحقیق

تحقیق حاضر، تحقیق کیفی از نوع اکتشافی است که از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ روش اجرا جزء

1. Social Reality

تحقیقات میدانی است.

جامعه آماری

جامعه آماری این پژوهش را کلیه افراد متخصص در زمینه ورزش همگانی و نهادینه‌سازی که دارای سابقه آموزشی، پژوهشی و اجرایی بودند، تشکیل می‌داد.

نمونه و روش نمونه‌گیری

در تحقیق کنونی برای انتخاب نمونه‌های تحقیق از روش نمونه‌گیری گلوله‌برفی^۱ استفاده شده است. در فرایند انتخاب نمونه، محققان کیفی می‌توانند از روش نمونه‌گیری گلوله‌برفی استفاده کنند که در آن یک شرکت‌کننده در پژوهش ما را به شرکت‌کنندگان دیگر یا گلوله‌برفی هدایت می‌کند. در روش مصاحبه نمی‌توان از قبل مشخص کرد که چه تعداد افراد باید در مطالعه ما انتخاب شوند تا پدیده مورد علاقه در مطالعه کیفی به‌طور کامل شناسایی شود. به‌طور ایده‌آل ما به جمع‌آوری اطلاعات تا زمانی ادامه می‌دهیم که به نقطه اشباع^۲ برسیم؛ جایی که داده‌های جدیداً جمع‌آوری‌شده با داده‌هایی که قبلاً جمع‌آوری کرده‌ایم، تفاوتی ندارد و مثل هم شده‌اند. به‌عبارت دیگر وقتی که ما به یک نقطه بازده نزولی^۳ از تلاش‌هایمان برای جمع‌آوری داده‌ها رسیدیم، می‌توانیم به‌طور مستدل مطمئن شویم که مطالعه کاملی انجام داده‌ایم. تعداد نمونه‌های مورد نیاز برای انجام مصاحبه به هدف مطالعه بستگی دارد. در صورتی که هدف از مطالعه، آزمون فرضیات باشد، حداقل شش نمونه (سه نمونه از هرکدام از گروه‌های مورد مقایسه) مورد نیاز است. در صورتی که هدف از مصاحبه، اکتشاف و توصیف عقاید و نگرش‌های مصاحبه‌شوندگان باشد، با توجه به زمان و منابع قابل دسترس، تعداد (۱۰±۱۵) نمونه برای انجام مصاحبه کافی خواهد بود (۲۴).

در این تحقیق تعداد نمونه‌هایی که با آنها تا رسیدن به اشباع نظری مصاحبه شد، ۱۵ نفر بود. با انجام مصاحبه با این تعداد نفر، تشخیص محقق این بوده است که اطلاعات گردآوری‌شده به نقطه اشباع رسیده و نیازی به انجام مصاحبه‌های بیشتر نیست. در انتخاب این تعداد نمونه، مسائلی چون زمان، در دسترس بودن مصاحبه‌شوندگان و میزان همکاری آنها مورد توجه بوده است.

-
1. Snowball Sampling
 2. Saturation
 3. Diminishing Returns

ابزار تحقیق

مصاحبه عمیق ابزار جمع‌آوری داده‌ها در تحقیق حاضر بود. مصاحبه، رویکرد جمع‌آوری داده است که به دنبال خلق یک فضای شنیداری است که در آن معانی از طریق یک تعامل متقابل و خلق همزمان از دیدگاه‌های کلامی در جهت علایق دانش علمی ساخته می‌شوند (۲۴).

روایی و پایایی ابزار تحقیق

اعتبار به همسانی نتایج حاصل از مصاحبه و پایایی به توانش مصاحبه در سنجش اهداف موردنظر اطلاق می‌شود (۲۵). در تحقیق حاضر برای روایی مصاحبه‌ها از طریق دقت در تعیین موضوع مصاحبه‌ها، طراحی برنامه‌ریزی کلی انجام مصاحبه‌ها، انجام مصاحبه با معرفی شخصی، بیان هدف تحقیق، اظهار رازداری در مورد داده‌ها و توضیح چرایی انتخاب مصاحبه‌شونده برای مصاحبه توسط پژوهشگر در طول مصاحبه‌ها، یادداشت‌برداری و ضبط صدای مصاحبه‌شوندگان، تحلیل مصاحبه‌ها از طریق کدگذاری باز، محوری و گزینشی و گزارش نتایج مصاحبه‌ها بررسی شد.

پایایی (قابلیت اعتماد) مصاحبه

پایایی^۱ به سازگاری^۲ یافته‌های تحقیق اطلاق می‌شود. در طول طبقه‌بندی مصاحبه‌ها توجه به درصدهای گزارش داده‌شده توسط دو نفر کدگذار، روشی برای تعیین پایایی تحلیل است. میزان (درصد) توافق درون موضوعی دو کدگذار (۶۰ درصد یا بیشتر) در مورد یک مصاحبه (کنترل تحلیل) نیز روشی برای پایایی تحلیل است (همان منبع). در تحقیق کنونی از پایایی باز آزمون برای محاسبه پایایی مصاحبه‌های انجام‌گرفته استفاده شده است.

محاسبه پایایی باز آزمون

برای محاسبه پایایی باز آزمون از میان مصاحبه‌های انجام‌گرفته چند مصاحبه به‌عنوان نمونه انتخاب‌شده و هرکدام از آنها در یک فاصله زمانی کوتاه و مشخص دو بار کدگذاری می‌شوند. سپس کدهای مشخص‌شده در دو فاصله زمانی برای هرکدام از مصاحبه‌ها با هم مقایسه می‌شوند. در هرکدام از مصاحبه‌ها، کدهایی که در دو فاصله زمانی با هم مشابه هستند، با عنوان «توافق» و کدهای غیرمشابه با عنوان «عدم توافق» مشخص می‌شوند. روش محاسبه پایایی بین کدگذاری‌های انجام‌گرفته توسط محقق

-
1. Reliability
 2. Consistency

در دو فاصله زمانی بدین ترتیب است^۱:

$$\text{درصد پایایی بازآزمون} = \frac{\text{تعداد توافقات} \times 2}{\text{تعداد کل کدها}} \times 100$$

در تحقیق کنونی برای محاسبه پایایی بازآزمون، از بین مصاحبه‌های انجام‌گرفته، تعداد ۳ مصاحبه انتخاب شد و هرکدام از آنها دو بار در فاصله زمانی ۳۰ روزه توسط پژوهشگر کدگذاری شده‌اند. نتایج این کدگذاری‌ها در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱. محاسبه پایایی مصاحبه به روش بازآزمون

ردیف	عنوان مصاحبه	تعداد کل کدها	تعداد توافقات	تعداد عدم توافقات	پایایی بازآزمون (درصد)
۱	۳P	۸۱	۳۴	۱۰	٪۸۴
۲	۷P	۸۲	۳۴	۱۱	٪۸۳
۳	۹P	۶۵	۲۷	۱۱	٪۸۳
	کل	۲۲۸	۹۵	۳۲	٪۸۳

همان‌طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، تعداد کل کدها در دو فاصله زمانی ۳۰ روزه برابر ۲۲۸، تعداد کل توافقات بین کدها در این دو زمان برابر ۹۵ و تعداد کل عدم توافقات در این دو زمان برابر ۳۲ بود. پایایی بازآزمون مصاحبه‌های انجام‌گرفته در این تحقیق با استفاده از فرمول ذکرشده، برابر ۸۳ درصد است. با توجه به اینکه این میزان پایایی بیشتر از ۶۰ درصد است (همان منبع)، قابلیت اعتماد کدگذاری‌ها مورد تأیید است.

۱. اگر تعداد اعضای فضای نمونه (در اینجا تعداد کل کدها) را با $n(S)$ ، تعداد عضوهای پیشامد A (در اینجا تعداد توافقات بین دو مرحله از کدگذاری) را با $n(A)$ ، و تعداد عضوهای پیشامد B (در اینجا تعداد عدم توافقات بین دو مرحله از کدگذاری) را با $n(B)$ نشان دهیم، آنگاه احتمال A (در اینجا پایایی بازآزمون) یعنی $P(A)$ به این صورت خواهد بود:

$$\begin{aligned} P(A) &= \frac{n(A')}{n(A') + n(B)} \\ &= \frac{2n(A)}{2n(A) + n(B)} \\ &= \frac{2n(A)}{2n(A) + n(B)} \end{aligned}$$

$n(A')$ نشان‌دهنده تعداد کدهای مرتبط با توافقات است؛ با توجه به اینکه توافقات با استناد به دو کد و عدم توافقات با استناد به یک کد مشخص می‌شوند، برای در نظر گرفتن این اثر باید تعداد توافقات را در عدد ۲ ضرب کرد:

$$n(A') = 2n(A)$$

روش جمع‌آوری داده‌ها

داده‌های تحقیق از طریق مطالعات کتابخانه‌ای و کار میدانی جمع‌آوری شد. برای گردآوری داده‌ها در زمینه مبانی نظری و ادبیات تحقیق موضوع، از منابع کتابخانه‌ای، مقالات، کتاب‌های مورد نیاز و نیز از شبکه جهانی اطلاعات^۱ استفاده شده است. در بخش دوم به منظور جمع‌آوری داده‌ها برای تجزیه و تحلیل از روش مصاحبه استفاده شد.

روش تجزیه و تحلیل داده‌ها

در این پژوهش، برای تجزیه و تحلیل داده‌های به دست آمده از مصاحبه‌ها، از روش کدگذاری باز و محوری استفاده شد. در این روش پس از گردآوری داده‌ها و تنظیم آنها به صورت نوشتاری، بخش‌هایی از این متن‌های نوشتاری مثل عبارت یا جمله انتخاب و به صورت اطلاعات کدگذاری و شماره‌گذاری می‌شوند. سپس کدهای تدوین شده مرور و در دسته‌های عمده‌تر اطلاعات ادغام می‌شوند. دسته‌های تکراری حذف و دسته‌های کوچک‌تر در دسته‌های عمده‌تر (مقوله‌ها) ادغام و این دسته کدها به چند موضوع تبدیل می‌شوند (۲۶).

یافته‌های تحقیق

جدول ۲. توصیف ویژگی‌های جمعیت‌شناختی مصاحبه‌شوندگان

ردیف	سطح تحصیلات	حوزه فعالیت	رشته تحصیلی	گرایش تحصیلی	سابقه پژوهش در ورزش همگانی	سابقه اجرایی در ورزش همگانی
۱۵ نفر	دکتری	فدراسیون ورزش همگانی	تربیت بدنی	مدیریت ورزشی (۱۲) فیزیولوژی ورزشی (۱) مدیریت دولتی (۲)	۱۵ نفر	۲ نفر
۶ نفر						

همان‌طور که جدول ۲ نشان می‌دهد، تعداد مصاحبه‌شوندگان ۱۵ نفر بود که سطح تحصیلات همه دکتری، رشته تحصیلی آنها تربیت بدنی و مدیریت، گرایش تحصیلی ۱۲ نفر مدیریت ورزشی، ۱ نفر

1. internet

فیزیولوژی و ۲ نفر مدیریت دولتی، همه دارای سابقه پژوهش در زمینه ورزش همگانی بودند، ۲ نفر سابقه پژوهش در زمینه نهادینه سازی و ۶ نفر سابقه اجرایی در ورزش همگانی داشتند.

جدول ۳. کدگذاری محوری و کدگذاری باز عوامل فردی مؤثر در نهادینه کردن ورزش همگانی

مفهوم کدگذاری گزینشی	مفاهیم کدگذاری محوری	مفاهیم کدگذاری باز	کد مصاحبه
پذیرش	۱. تصمیم برای پذیرش رفتار ورزشی ۲. تصمیم برای ادامه رفتار ورزشی	۱. تصمیم برای پذیرش رفتار ورزشی ۲. تصمیم برای ادامه رفتار ورزشی	P1, P2, P3, P8, P9, P12, P15
باور و نگرش	۱. باور به مفید بودن ورزش همگانی ۲. نگرش مثبت نسبت به ورزش همگانی	۱. باور به مفید بودن ورزش همگانی ۲. نگرش مثبت نسبت به ورزش همگانی	P1, P2, P3, P4, P5, P6, P7, P8, P9, P10, P11, P12, P13, P14
انگیزش	۱. انگیزش درونی ۲. انگیزش بیرونی	۱. انگیزش درونی ۲. انگیزش بیرونی	P3, P4, P5, P6, P7, P8, P10, P15
عوامل فردی	آزادی انتخاب	۱. انتخاب آزاد رفتار ورزشی	P1, P3, P8, P12, P15
		تعهد	۱. تعهد به خود ۲. تعهد به رفتار ورزشی
	بازخورد	۱. بازخورد مثبت ۲. بازخورد منفی	P1, P6, P7, P12, P15
		ویژگی‌های زمینهای	۱. توانایی‌های فردی ۲. سن ۳. سطح تحصیلات ۴. سطح درآمد

جدول ۳، نتایج کدگذاری محوری و باز عوامل فردی مؤثر در نهادینه سازی ورزش همگانی را نشان می‌دهد که در مجموع ۷ کد محوری و ۱۵ کد باز به دست آمده است.

بحث و نتیجه گیری

هدف از این تحقیق شناسایی عوامل مؤثر در نهادینه کردن ورزش همگانی در ایران بود. از این رو، نتایج تحقیق نشان داد که عوامل مختلفی در نهادینه کردن ورزش همگانی در ایران تأثیرگذارند که این عوامل شامل عوامل فردی، گروهی، سازمانی و محیطی بودند.

عوامل فردی شامل پذیرش، باور و نگرش، انگیزش، آزادی انتخاب، تعهد، بازخورد و ویژگی‌های زمینهای، عوامل گروهی شامل خانواده، مدرسه، گروه‌های مرجع، دوستان و همسالان، افراد نخبه و الگو،

رسانه‌های جمعی، دولت و نهادهای مذهبی، عوامل سازمانی شامل اهداف و راهبردهای ورزش همگانی، زیرساخت‌ها و امکانات ورزشی، سیستم پاداش و تشویق ورزش همگانی، واحد تحقیق و توسعه، منابع انسانی، بودجه، قوانین و مقررات، آموزش ورزش همگانی و ویژگی‌های ورزش همگانی و عوامل محیطی محیط سیاسی، محیط اقتصادی، محیط حقوقی، محیط فرهنگی، محیط اجتماعی و محیط جغرافیایی بود.

در این مقاله به سبب حجم زیاد اطلاعات و مباحث مربوط به هر عامل در سطوح مختلف، صرفاً عوامل فردی مورد بحث قرار گرفت. عوامل فردی مجموعه عواملی است که مرتبط به خود فرد و دربرگیرنده حالات روانی، نگرشی، انگیزشی و ویژگی‌های زمینه‌ای است. این دسته عوامل شامل پذیرش، باور و نگرش، انگیزش، آزادی انتخاب، تعهد، بازخورد و ویژگی‌های زمینه‌ای است. ذکر این نکته که این دسته عوامل ارتباط درونی و همپوشانی خاصی باهم دارد مهم است و در اینجا به علت شناخت بیشتر هر عامل صرفاً به صورت مجزا مورد بحث قرار می‌گیرد، همچنین باید گفت که پاره‌ای از عوامل زیر در تحقیقاتی که بر روی ورزش همگانی و فعالیت‌های اوقات فراغت انجام گرفته، بررسی شده است و پاره‌ای دیگر بررسی نشده‌اند. در ادامه به بررسی این عوامل می‌پردازیم.

- پذیرش

به اعتقاد برخی مصاحبه‌شوندگان پذیرش ورزش همگانی توسط افراد جامعه می‌تواند در نهادینه شدن آن مؤثر باشد. «اگر فرد ورزش همگانی را به عنوان امری مطلوب قبول کند و بپذیرد که فواید بی‌شماری در زندگی خود و اطرافیانش دارد، بی‌شک آن را در سبب زندگی خود قرار می‌دهد (P1)». در ادبیات نهادینه‌سازی نیز بیان شده است که برای نهادینه شدن رفتارهای اجتماعی، پذیرش و باور افراد نسبت به این رفتارها بسیار مهم است (۲۱). پذیرش یک عمل توسط یک فرد/افراد نشان‌دهنده انتخابی از جانب آنهاست که می‌تواند منعکس‌کننده نیازها یا منافع گوناگون آنها باشد. تصمیم پذیرش، مرتبط با پذیرش اولیه رفتار جدید است و در دو سطح ۱. تصمیم برای پذیرش رفتار جدید و تصمیم برای ادامه رفتار جدید رخ می‌دهد. این تصمیمات مرتبط با عوامل متعددی هستند: ۱. ادراک فرد از توانایی‌های خود برای انجام شکل جدیدی از رفتار - احساس فرد مبنی بر توانایی انجام کاری، بر تصمیم پذیرش آن کار تأثیر می‌گذارد؛ ۲. ادراک ارتباط بین رفتار جدید و نتایج حاصل از آن - به منظور اینکه فرد رفتار جدیدی را بپذیرد باید یک اعتقاد قبلی مبنی بر اینکه این رفتار پاداش خواهد گرفت، شکل بگیرد؛ ۳. ارزشمندی نتایج - ارزشمندی نتایج عاملی کلیدی در تصمیم برای پذیرش رفتار جدید است و به

جذابیت نتایج حاصل از انجام رفتار اشاره دارد. سطح ارزشمندی نتایج تابعی از نیازهای فردی و میزان دسترسی به نتایج است (۲۲). برای اینکه یک رفتار (در اینجا ورزش همگانی) در وجود افراد و در کل جامعه نهادینه شود، باید آن رفتار توسط فرد/ افراد موردپذیرش قرار گیرد.

- باور و نگرش

همان‌طور که بیان شد، برای نهادینه شدن ورزش همگانی در جامعه باید ابتدا این رفتار در بین افراد جامعه موردپذیرش قرار گیرد. لازمه این امر تغییر در نگرش‌ها، ارزش‌ها و باورهای افراد است، بدین‌معناکه باید به ورزش همگانی اعتقاد و باور داشته باشند. به اعتقاد بیشتر مصاحبه‌شوندگان برای اینکه افراد ورزش کردن را به‌عنوان جزئی انکارناپذیر از زندگی خود تلقی کنند، باید باور و نگرش مثبتی در آنها نسبت به ورزش و فعالیت بدنی ایجاد شود. «مهم‌ترین اصل در نهادینه کردن ورزش همگانی در جامعه ایجاد باور و نگرش صحیح به ورزش همگانی است (P۸)». اعتقاد و باور به ورزش همگانی به معنی اعتقاد و باور به مفید و مؤثر بودن ورزش همگانی در ایجاد و حفظ سلامت، نشاط، شادابی فردی و اجتماعی و همچنین تأثیر آن در تقویت روابط اجتماعی و جنبه‌های عاطفی و شناختی فرد است. ماهیت این اعتقادات و نگرش‌ها، بر تصمیم‌پذیری که می‌تواند بر سطح نهادینه شدن تأثیر گذارد، اثر می‌گذارد (۲۷). ایجاد باور و نگرش مثبت به ورزش همگانی و درک اهمیت آن در زندگی روزمره می‌تواند مشوق افراد برای شرکت در ورزش همگانی باشد و زمینه‌ساز نهادینه شدن ورزش همگانی در جامعه شود. تحقیقات مختلف در زمینه ورزش همگانی و فعالیت بدنی نیز به نقش باور و نگرش مثبت در مشارکت افراد در این رفتارهای مطلوب اشاره داشته‌اند. جونز^۱ و همکاران (۲۰۱۱)، نشان دادند مشارکت در فعالیت بدنی در افرادی که باورهای مثبت به فعالیت بدنی به‌عنوان یک عمل مفید و سودمند برای بهبود بیماری‌شان داشتند و همچنین انگیزش مشارکت در فعالیت بدنی داشتند، بیشتر بود (۲۸). العیسی و السوبایل^۲ (۲۰۱۲)، نشان دادند که بین فعالیت بدنی و باور سلامتی ارتباط وجود دارد (۲۹). برینسوآپت^۳ و همکاران (۲۰۱۳)، با اجرای یک برنامه ارزش‌محور سلامتی نشان دادند، به‌دنبال اجرای برنامه مداخله، در نمرات تناسب اندام مشارکت‌کنندگان بهبود معناداری مشاهده شد، تعهد ورزشی‌شان افزایش یافت و بی‌انگیزگی ورزشی‌شان کاهش یافت (۳۰).

-
1. Jones
 2. Al-Eisa & Al-Sobayel
 3. Brinthaup

- انگیزش

عده‌ای از مصاحبه‌شوندگان بر این اعتقاد بودند که عوامل انگیزشی نقش مهمی در پرداختن افراد به ورزش بازی می‌کنند. «ما باید بفهمیم انگیزش ورود افراد به ورزش چیست، آونوقت با توجه نیاز و خواسته‌های افراد برنامه‌ریزی کنیم، اگر این کار بشود می‌توانیم افراد را به صحنه ورزش بیاوریم و حفظشان کنیم (PV)». در ادبیات نهادینه‌سازی نیز به بعد انگیزشی توجه خاصی می‌شود. بعد انگیزشی در نهادینه کردن به‌وسیله فرایند اختصاص پاداش تأثیرمی‌پذیرد. چهار دسته از نیروهای اصلی‌اند که بر سطح نهادینه شدن تأثیرمی‌گذارند. اولین دسته، مجموعه ساده پاداش‌ها و تنبیه‌های بیرونی‌اند. در این حالت، رفتار به‌منظور دریافت پاداش یا اجتناب از تنبیه پذیرفته می‌شود و ادامه می‌یابد. سازگاری بین رفتار و پاداش اختصاص داده‌شده، نهادینه شدن عمل را تحت تأثیر قرار می‌دهد. دومین عامل اجتماعی، درونی کردن^۱ است. در این حالت، فرد رفتار را به‌سبب اینکه آن ذاتاً رضایت‌بخش و در راستای ارزش‌های فردی است، می‌پذیرد و ادامه می‌دهد. بدین معنی که فرد رفتار را به‌منظور توافق بین رفتار و سیستم ارزشی‌اش می‌پذیرد و ادامه می‌دهد. در درونی کردن، فرد رفتار جدید را با سیستم ارزشی‌اش در هم می‌آمیزد. تعیین هویت^۲ سومین نیرو را شکل می‌دهد (۳۱)، در این حالت، فرد رفتار را به‌سبب حفظ رابطه رضایت‌بخش با فرد دیگر یا یک گروه می‌پذیرد. در نهایت، رفتار موقعی که به‌عنوان یک واقعیت اجتماعی^۳ درک شود، پذیرفته می‌شود و ادامه خواهد یافت. در این حالت، فرد با رفتار موافق است، زیرا رفتار به‌عنوان دانش اجتماعی^۴ (دانشی که تسهیل‌کننده معناداری و قابلیت پیش‌بینی عمل اجتماعی است) پذیرفته شده است. این یک قرارداد اجتماعی است که از طریق هیچ پاداش مستقیمی حمایت نمی‌شود. این چهار دسته نیرو، اگرچه کامل نیستند، نیروهای اصلی اثرگذار بر نهادینه کردن را ارائه می‌دهند. موضوعی که باید به آن توجه شود این است که هیچ‌کدام از این نیروها شرایط لازم برای نهادینه کردن نیستند، یک یا ترکیبی از این نیروها ممکن است بر نهادینه شدن هر عملی تأثیر بگذارند. همچنین انتظار می‌رود که در سطوح متفاوت نهادینه شدن دسته‌های متفاوتی از نیروها مهم باشند (۲۲). بنابراین ارائه و کسب پاداش‌ها و تنبیه‌های درونی و بیرونی در ورزش همگانی می‌تواند در جهت نهادینه کردن آن در افراد و در کل در جامعه خیلی مؤثر و مفید باشد. از این رو، به‌منظور شناسایی

-
1. Internalization
 2. Identification
 3. SocialFact
 4. SocialKnowledge

ابزارها و معیارهای اثربخش و کارآمد برای ارتقای سبک زندگی فعال و فواید مرتبط با سلامتی درک اینکه چه چیز افراد را برای مشارکت در فعالیت بدنی برمی‌انگیزد، ضروری و مهم است (۳۲).

- آزادی انتخاب

برخی مصاحبه‌شوندگان اعتقاد داشتند که آزادی انتخاب در ورود به ورزش و همچنین آزادی انتخاب برای انتخاب نوع ورزش می‌تواند بر ادامه حضور فرد در آن ورزش تأثیر بگذارد. «اگر فرد در انتخاب نوع ورزشی که در زمان فراغت می‌خواهد به آن بپردازد آزاد باشد، هم از لذت می‌برد و هم موجب رضایتش می‌شود چون خودش انتخاب کرده (P1)». شاین^۱ (۱۹۶۹) معتقد است میزان آزادی یا کنترل فرد در تصمیم‌گیری برای پذیرش یک رفتار بر ویژگی نهادینه شدن آن رفتار تأثیر می‌گذارد (۳۳). در یک طرف طیف فرد منفعل است و نمی‌تواند داوطلبانه رفتار مورد نظر را بپذیرد، یعنی فرد برای انتخاب رفتار جدید آزاد نیست و منبع قدرت عامل تغییر، بیشتر پست و مقام است تا تخصص و تجربه‌وی. در طرف دیگر طیف، فرد در انتخاب و خاتمه دادن به رفتار، داوطلب و خودمختار است و منبع قدرت عامل تغییر، تخصص و تجربه است. فرض بر این است که تصمیم پذیرش ناشی شده از «کنترل» در یک طرف پیوستار فاقد ثبات است و کاملاً به حضور کنترل‌کننده بستگی دارد، در صورتی که تصمیماتی که با «آزادی» طرف دیگر پیوستار اتخاذ شود، موجب تعهد به رفتار جدید و افزایش احتمال استمرار آن می‌شود (۳۲). در زمینه ورزشی نیز تحقیقات نشان دادند که آزادی انتخاب بر استمرار در فعالیت افراد تأثیرگذار است. اسپری^۲ و همکاران (۲۰۰۶)، در بررسی درک انگیزش جوانان در ورزش گلف نشان دادند، افراد در شرایط خودمختار صرف‌نظر از هدفشان، بیشتر لذت می‌برند، دوام بیشتری در وظیفه دارند و اجرای بهتری نسبت به افراد در شرایط ارتباطات کنترل‌شده دارند (۳۴). دسی و رایان (۲۰۰۸)، نیز خاطر نشان کردند که انگیزش خودمختاری تمایل به ایجاد سلامت روان‌شناختی بیشتر و عملکرد کارتر در انواع ابتکاری از فعالیت‌ها را دارد و همچنین به استمرار طولانی‌مدت تر برای مثال تغییرات پایدار در رفتارهای سالم منجر می‌شود (۳۵).

- تعهد

پاره‌ای از مصاحبه‌شوندگان اعتقاد داشتند که تعهد فردی می‌تواند در نهادینه شدن ورزش همگانی در وجود فرد و در نهایت در کل جامعه کمک کند. «ما باید فرد را متعهد به خود کنیم یعنی متعهد به

1. Schien
2. Spray

حفظ سلامتی خود و اطرافیانش، این هم از طریق آموزش ممکن است (P۴)». تعهد ملزم و مقید بودن فرد به عمل‌های رفتاری است. این اعمال در ارتباط با اعتقادات، نگرش‌ها، سازمان‌ها و دیگر موضوعات اجتماعی اجرا می‌شود. برای مثال، ممکن است شخصی به لزوم حفظ سلامتی اعتقاد داشته باشد. تعهد در این زمینه به اعمال رفتاری مانند حفظ بهداشت شخصی، تغذیه مناسب و شرکت در فعالیت‌های ورزشی اشاره دارد. این اعمال فرد را به موضوع اجتماعی حفظ سلامتی مرتبط می‌کند. درجه تعهد تابعی از صراحت یا انکارپذیری عمل، قابلیت لغو پذیری عمل، پذیرش عمل از طریق انتخاب شخصی یا محدودیت‌های بیرونی و حدی که عمل توسط دیگران شناخته می‌شود، است (۳۶). سطح تعهد فرد به یک رفتار وقتی که وی آن را به صورت آزادانه انتخاب کرده باشد و دیگر اینکه همه از آن آگاهی داشته باشند، افزایش می‌یابد. میزان تعهد فرد به رفتار جدید موجب استمرار رفتار جدید می‌شود. تعهد و نهادینه شدن از این لحاظ که هر دو بر رفتار تأکید دارند، مشابهند. هر دو مفهوم به مقاومت بر تغییر تأکید دارند. زمانی که تعهد بالایی به عمل خاصی باشد یا یک عمل نهادینه شود، احتمال تغییر عمل کاهش می‌یابد. فرایند تعهد، تصمیم برای پذیرش رفتار جدید را شکل می‌دهد و بر سطح نهادینه شدن رفتار جدید تأثیری گذارد (۲۲). برای مثال، اگر افراد جامعه اعتقاد داشته باشند که حفظ سلامتی شخصی از الزامات زندگی است (انگیزه بالا) و یکی از راه‌های تأمین این سلامتی داشتن تحرک و فعالیت بدنی از طریق حضور در ورزش همگانی است، و فرصت‌های لازم برای مشارکت در ورزش همگانی را نیز داشته باشند (فرصت مشارکت)، آن وقت سطح تعهد افراد به مشارکت در ورزش و فعالیت بدنی افزایش خواهد یافت که این تعهد خود بر نهادینه شدن ورزش همگانی در جامعه تأثیر خواهد گذاشت.

- بازخورد

به اعتقاد برخی مصاحبه‌شوندگان کسب بازخورد مثبت از ورزش کردن می‌تواند به نهادینه کردن آن در وجود افراد و در جامعه کمک کند. «اگر فرد از ورزش کردنش بازخورد مثبتی بگیرد و این را در زندگی روزمره خود احساس کند، بالطبع بیشتر در ورزش شرکت می‌کند (P۱۵)». گفته می‌شود پس از تصمیم برای پذیرش یک رفتار، فرد شروع به تصمیم‌گیری برای ادامه رفتار می‌کند. اگرچه فرایند تصمیم‌گیری برای پذیرش یک رفتار با فرایند تصمیم‌گیری برای استمرار آن یکی است، باورهای آن متفاوت است. فرد در فاصله بین دو تصمیم‌گیری فرصت ارزیابی باورهای اصلی خود را از طریق «بازخورد، تقویت مستقیم و مشاهده رفتار دیگران» پیدا می‌کند. برای مثال، مشاهده افراد دیگر که یک رفتار را ادامه می‌دهند، حتی در صورت تناقض با نتایج منفی شخصی، ممکن است نهادینه شدن را

تسهیل کند (۲۲). در این بین نقش بازخورد حائز اهمیت است، به طوری که اگر فرد از انجام یک رفتار بازخورد مثبت کسب کند - چه این بازخورد شخصی باشد یا از طرف دیگران به وی داده شده باشد - به احتمال زیاد آن رفتار را ادامه می‌دهد و برعکس، در صورتی که بازخورد منفی باشد، احتمال ادامه رفتار کاهش می‌یابد. تحقیقات ورزشی نیز نقش بازخورد مثبت و منفی در ادامه حضور افراد در ورزش را تأیید کرده‌اند. کاسپر و استلینو^۱ (۲۰۰۸)، بیان کردند که مشارکت در ورزش ارزش عاطفی قوی برای افراد فراهم می‌کند و بنابراین نقش مهمی در زندگیشان بازی می‌کند. اگر مشارکت در ورزش تجربه مثبتی باشد، افراد تمایل به ادامه بازی خواهند داشت و به حفظ مشارکتشان در ورزش متعهدتر می‌شوند (۳۷). از طرفی ویس و ویلیامز^۲ (۲۰۰۴)، عنوان می‌کنند که تجربه منفی ورزشی ممکن است با نرخ کناره‌گیری بالا از ورزش در طول دوره نوجوانی مرتبط باشد (۳۸). هوگز^۳ و همکاران (۲۰۰۶)، نیز مطرح می‌کنند، در سطح فردی، اگر تجربیات مشارکت‌کنندگان در ورزش و فعالیت بدنی تجربیاتی مثبت باشد، آنها تمایل به ماندن در این فعالیت‌ها را دارند. تجربیات مثبت اغلب به عنوان تجربیاتی مشخص می‌شوند که لذت‌بخش‌اند و احساس موفقیت و فرصت‌هایی برای یادگیری و کاربرد مهارت‌های جدید را در فرد ایجاد می‌کنند. اگر بزرگسالان و جوانان از تجربه ورزش و فعالیت بدنی لذت ببرند، به احتمال بیشتر طولانی‌تر در ورزش و فعالیت بدنی می‌مانند (۳۹). بنابراین اگر تمرکز در ورزش همگانی بر لذت‌بخش بودن آن، توسعه مهارت‌های افراد در زمینه‌های مختلف، ارضای نیازهای فردی و ... باشد، افراد برای باقی ماندن و حضور مستمر در ورزش همگانی ترغیب و تشویق خواهند شد، همچنین از این طریق کاهش نرخ کناره‌گیری از ورزش و فعالیت بدنی در طول چرخه زندگی افراد را خواهیم داشت که این نهادینه شدن ورزش همگانی در جامعه را در پی خواهد داشت.

- ویژگی‌های زمینه‌ای

تعدادی از مصاحبه‌شوندگان اعتقاد داشتند که برخی ویژگی‌های زمینه‌ای بر حضور افراد در ورزش و ادامه آن تأثیر دارد که این ویژگی‌های زمینه‌ای شامل توانایی‌های فردی، سن، سطح تحصیلات و سطح درآمد می‌شود. «افرادی به ورزش می‌پردازند که باور دارند توانایی انجام آن را دارند، البته پاره‌ای مواقع توانایی را دارند، ولی به دلایلی ورزش نمی‌کنند، مانند ترس از آسیب‌دیدگی، خجالتی بودن و غیره (P۱۲)». همان‌طور که بیان شد، پذیرش یک عمل، از عوامل مؤثر در نهادینه شدن آن است. از طرفی

1. Casper & Stellino
2. Weiss & Williams
3. Hughes

یکی از عوامل مؤثر بر پذیرش یک رفتار توسط یک فرد «ادراک فرد از توانایی‌های خود در زمینه آن رفتار» است. این توانایی‌ها به دانش و مهارت‌های لازم و استعداد خاص در یک حوزه یا به عبارتی راه‌های شناختی برای حل یک مسئله یا انجام یک وظیفه خاص گفته می‌شود. افرادی که به این درک رسیده‌اند که توانایی انجام کاری را دارند، به سمت آن کار سوق بیشتری پیدا می‌کنند. از طرفی باید به این نکته توجه داشت که یک فرد ممکن است مهارت‌ها و توانایی‌های لازم در یک زمینه را داشته باشد اما ادراک وی از توانایی‌های خود ضعیف باشد (۴۰). از این‌رو، اگر افراد به این درک برسند که توانایی و مهارت لازم برای مشارکت در ورزش را دارند گرایش بیشتری به این کار پیدا می‌کنند. سعیدی (۱۳۹۰) داشتن مهارت و تجربه را موجب افزایش تمایل و گرایش شهروندان تهرانی به مشارکت در ورزش‌های همگانی ذکر کرد (۸).

- به اعتقاد برخی مصاحبه‌شوندگان سن از عوامل مؤثر در نهادینه‌سازی است. «سن عامل مهم و اثرگذاری در نهادینه‌سازی رفتارهای مطلوب است به‌خاطر شرایط فیزیولوژیکی، روان‌شناختی و ... افراد (P۱۱)». فانتیدو^۱ و همکاران (۲۰۱۱)، سن را معیار مهمی در مشارکت در فعالیت‌های ورزشی و تفریحی عنوان کردند (۴۱). سن از این لحاظ مهم و حائز اهمیت است که فرایند نهادینه کردن فرایند طولانی‌مدتی است که به زمان کافی نیاز دارد. از این‌رو، اگر نهادی کردن ورزش همگانی در وجود تک‌تک افراد از سال‌های اولیه زندگی آنها شروع شود، احتمال نهادی شدن ورزش در وجود آنها بالا خواهد رفت، ولی با افزایش عمر و کاهش توانایی‌های جسمانی و بدنی افراد کمتر می‌توان فرایند نهادینه‌سازی را طی کرد و به نتایج مطلوب رسید. بنابراین شروع نهادینه کردن ورزش همگانی در افراد باید از سال‌های اولیه زندگی باشد، چراکه در این سال‌ها عادت‌سازی رفتار بهتر صورت می‌گیرد و در صورت شکل‌گیری ادامه آن نیز قابل پیش‌بینی‌تر است. نتایج تحقیق اسچونبورن و بارنز^۲ (۲۰۰۲)، نشان می‌دهد که با افزایش سن سطح فعالیت بدنی کاهش می‌یابد (۴۲).

- برخی نیز اعتقاد داشتند که سطح تحصیلات افراد بر سطح نهادینه شدن ورزش همگانی در جامعه می‌تواند تأثیرگذار باشد. «افراد تحصیل‌کرده بهتر می‌توانند فواید و اهمیت ورزش همگانی را درک کنند و به افراد دیگر نیز انتقال دهند (P۲)». افزایش سطح تحصیلات می‌تواند موجب افزایش آگاهی‌ها، ادراکات و قدرت تحلیلی فرد شود، از این‌رو به‌نظر می‌رسد افراد با تحصیلات بالا بهتر بتوانند

1. Yfantidou

2. Schoenborn & Barnes

فواید و اهمیت مشارکت در ورزش و فعالیت بدنی را درک کنند و از این رو تمایل بیشتری برای مشارکت در فعالیت‌های بدنی و ورزشی داشته باشند. تحقیقات نیز رابطه بین سطح تحصیلات و سطح فعالیت بدنی را تأیید کرده‌اند. به نظر فاررل و شیلدز^۱ (۲۰۰۰)، مشارکت افراد تحصیل کرده در ورزش بیشتر از افراد تحصیل نکرده است (۴۳). احسانی و همکاران (۱۳۸۶)، نشان دادند زنان با تحصیلات بالاتر نسبت به زنان با تحصیلات پایین‌تر بیشتر در فعالیت‌های ورزش تفریحی مشارکت دارند (۴۴). اسچونبورن و بارنز (۲۰۰۲)، بیان کردند شیوع فعالیت بدنی زمان اوقات فراغت در افراد، با افزایش سطح تحصیلات افزایش پیدا می‌کند (۴۲). سرین^۲ و همکاران (۲۰۰۸)، اظهار داشتند افرادی که سطح تحصیلات بالاتری دارند، ممکن است بهتر فواید سبک زندگی فعال را درک کنند، بنابراین ممکن است بیشتر در جست‌وجوی فرصت‌هایی برای درگیر شدن در فعالیت بدنی تلاش کنند (۴۵). بنابراین افزایش سطح تحصیلات افراد می‌تواند به شکل‌گیری باورها و اعتقادات مثبت نسبت به ورزش همگانی در افراد کمک کند و این نیز خود بر سطح نهادینه شدن ورزش همگانی تأثیر گذارد.

- به اعتقاد برخی مصاحبه‌شوندگان سطح درآمد فردی و خانوادگی افراد بر سطح مشارکت آنها در ورزش تأثیر می‌گذارد. «وقتی فرد پول کافی برای رفع احتیاجات اولیه خود نداشته باشد، به ورزش کردن فکر نمی‌کند، ولی اگر درآمد کافی داشته باشد و برای هزینه کردن مشکل نداشته باشد، شاید بخشی را هم صرف ورزش کند (P۵)». بنابراین سطح درآمد افراد می‌تواند از عوامل مؤثر دیگر بر نهادینه شدن ورزش همگانی در وجود افراد و در کل جامعه باشد. از آنجاکه یکی از عوامل مؤثر در نهادینه شدن یک عمل تکرار و تمرین عمل و اجرای مستمر آن است، بنابراین افراد با توانایی مالی بهتر، بیشتر می‌توانند در فعالیت‌های ورزشی شرکت کنند و بیشتر یک فعالیت بدنی و ورزشی را تکرار و تمرین کنند، پیامد این تکرار و تمرین عادت بیشتر به آن فعالیت و در نهایت نهادینه شدن آن است. تحقیقات نیز رابطه بین سطح درآمد و سطح فعالیت بدنی را تأیید کرده‌اند. اسچونبورن و بارنز (۲۰۰۲)، بیان کردند شیوع فعالیت بدنی زمان اوقات فراغت در افراد، با افزایش سطح درآمد افزایش پیدا می‌کند (۴۲). فاررل و شیلدز (۲۰۰۰)، اظهار داشتند مشارکت در ورزش به‌طور مثبتی با درآمد خانوادگی مرتبط است (۴۳). انجمن ایرلند شمالی^۳ (۲۰۱۰)، بیان کرد به‌نظر می‌رسد سطح درآمد بر روی قابلیت دسترسی افراد به اماکن

1. Farrell & Shields
2. Cerin
3. Northern Ireland Assembly

تفریحی اثر دارد (۴۶). فانتیو و همکاران (۲۰۱۱)، درآمد را معیار مهمی برای مشارکت در فعالیت‌های ورزشی و تفریحی می‌دانند (۴۱).

منابع و مأخذ

1. Mozaffari SAA, and Ghareh, M. A. . Iran Sport for all situation and comparison with several selected countries of the world. . Journal of Motion and Exercise Science., (2005). ; 3(6):. 151-71. (In Persian).
2. Waxman AJF, bulletin n. WHO global strategy on diet, physical activity and health. 2004;25(3):292-302.
3. Jensen MK, Chiuve SE, Rimm EB, Dethlefsen C, Tjønneland A, Joensen AM, et al. Obesity, behavioral lifestyle factors, and risk of acute coronary events. 2008;117(24):3062-9.
4. Löllgen H, Böckenhoff A, Knapp GJJosm. Physical activity and all-cause mortality: an updated meta-analysis with different intensity categories. 2009;30(03):213-24.
5. Anjzab B, Bokayi, M., Farajekhoda, T., and Khoshbin, A. . Inactivity, most common high-risk behaviors of middle-aged women. . Tolodanesh Journal. (2009);3, 4:23-33, (In Persian).
6. Azkia M, and Ghaffari, G. R. . Sociology of Development. . Tehran: : Kayhan Publication. (2007), (In Persian).
7. Physical Education Organization. Detailed study on the development of sport for all and recreation sport. (2003),(In Persian).
8. Saidi AA. Investigating the Affective Factors on Rate of Citizens' tendency to Participation in sport for all, Sport for all and Tehran Citizens. . Tehran: : Society and Culture Publication.(2011), (In Persian).
9. Mull RF, Bayless KG, Jamieson LM. Recreational sport management. 2005.
10. Palm J, & Wolfyang, B. . Sport for all as s departure into unknown lands of sport. Germany: 11 (5), 25, (2002).
11. Ghafouri F. Study of the types of sport for all and desired recreations of community and presenting a model for future planning. . Tehran: National Office for Management and Sport Development, Islamic Republic of Iran Physical Education Organization.(2007), (In Persian).
12. Saffari M. Designing the Sport for all Model of Iran. Tehran: Tarbiat Modarres University.; (2012),(In Persian).
13. Atghia N. Analytical review of the history, goals and strategies of sport for all in Iran (from 1359 to 1380). Journal of Sport and Motor Sciences (2001);1: 81-75, (In Persian).
14. Kashif MM. Study of the state of sport for all in Iran and recommendations for its development. Tehran: National plan, Iranian Scientific Council. (2000), (In Persian).

15. Ghareh MA. Study of the status of sport for all in Iran and its comparison with several countries of world. : Tarbiat Moallem University.; (2005), (In Persian).
16. Azarnia H. Studying the tendency of students of Tabriz University to sport for all. : Tabriz University; (2005),(In Persian).
17. Attarzadeh Hosseini SR, and Sohrabi, M. . Attitude and tendency of People of Mashhad to Motor and Sport Activities. Olympic Quarterly (2007); 15(1):37-48, (In Persian).
18. Mohammad Gholinia J. Establishing background and planning for the generalization of sport,. Tehran: research project.(2004), (In Persian).
- 19.Scott RW. Institutions and Organizations,. Second ed. , ed. Thousand Oaks, CA.: Sage; (2001).
20. Roshanandal Arbanani T. The explanation of mass media position in the institutionalization of sport for all in the country. . Journal of Motion, (2007);33, :165-78, (In Persian).
21. Gholipour A. Institutions and Organizations (Institutional Ecology of Organization). Tehran: : Samt Publication.(2005), (In Persian).
- 22.Goodman PS, Bazerman M, Conlon E. Institutionalization of Planned Organizational Change. CARNEGIE-MELLON UNIV PITTSBURGH PA GRADUATE SCHOOL OF INDUSTRIAL ADMINISTRATION; 1979.
23. Gholipour A. Sociology of Organizations, Sociological Approach to Organization and Management. Tehran: : Samt Publication.(2011), (In Persian).
24. Hesse-Biber S. Approaches to qualitative research: A reader on theory and practice. 2003.
25. Kvale S. InterViews: An introduction to qualitative research interviewing. . Thousand Oaks, CA, US: : Sage Publications, Inc.; (1994).
26. Bazargan A. Introduction to Qualitative and Mixed Research Methods, Common Approaches in Behavioral Sciences. . Tehran: : Didar Publication. (2008),(In Persian).
27. Goodman PS, Moore BEJHR. Factors affecting acquisition of beliefs about a new reward system. 1976;29(6):571-88.
28. Ehrlich-Jones L, Lee J, Semanik P, Cox C, Dunlop D, Chang RWJAc, et al. Relationship between beliefs, motivation, and worries about physical activity and physical activity participation in persons with rheumatoid arthritis. 2011;63(12):1700-5.
29. Al-Eisa ES, Al-Sobayel HIJJon, metabolism. Physical activity and health beliefs among Saudi women. 2012;2012.
30. Brinthaup TM, Kang M, Anshel MHJJoSB. Changes in Exercise Commitment Following a Values-Based Wellness Program. 2013;36(1).
31. Kelman HCJJocr. Compliance, identification, and internalization three processes of attitude change. 1958;2(1):51-60.
32. Davison KK, Lawson CTJJjobn, activity p. Do attributes in the physical environment influence children's physical activity? A review of the literature. 2006;3(1):19.
33. Schein EHJSMR. Organizational socialization and the profession of management. 1967;30.

34. Spray CM, John Wang C, Biddle SJ, Chatzisarantis NLJEjoss. Understanding motivation in sport: An experimental test of achievement goal and self determination theories. 2006;6(01):43-51.
35. Deci EL, Ryan RMJcPc. Self-determination theory: A macrotheory of human motivation, development, and health. 2008;49(3):182.
36. Salancik GRJNdiob. Commitment and the control of organizational behavior and belief. 1977;1:54.
37. Casper JM, Stellino MBJJOP, Administration R. Demographic Predictors of Recreational Tennis Participants' Sport Commitment. 2008;26(3).
38. Weiss MR, Williams L. The why of youth sport involvement: A developmental perspective on motivational processes: A lifespan perspective. Developmental sport and exercise psychology: A lifespan perspective: Fitness Information Technology; 2004.
39. Group LW. Lifelong involvement in sport and physical activity: The LISPA Model. 2016.
40. Soltani Tirani F. Institutionalizing Innovation in Organization, Including Institutionalization Pattern of Improvement and Innovation in Iranian Industrial Organizations. . Tehran: : Publication of Rasa Cultural Services Institute. (1999),(In Persian).
41. Yfantidou G, Tsernou A, Michalopoulos M, Costa GJJJoSM, Recreation, Tourism. Criteria of Participation at the Sport and Recreation Services of Municipal Organizations. 2011;7:1-10.
42. Schoenborn CA, Barnes PM. Leisure-time physical activity among adults: United States, 1997-98. 2002.
43. Farrell L, Shields MAJJotRSSSA. Investigating the economic and demographic determinants of sporting participation in England. 2002;165(2):335-48.
44. Ehsani M, Kozechian, H., & Keshgar, S. . Investigation and analysis of restrictive factors and participation rate of Tehran women in sport-recreational activities. . Journal of Sport Sciences Research,. (2007);17:87-63, (In Persian).
45. Cerin E, Leslie EJSs, medicine. How socio-economic status contributes to participation in leisure-time physical activity. 2008;66(12):2596-609.
46. Assembly NI. Barriers to Sports and Physical Activity Participation. Research Paper; 2010.